

Ordenanza fiscal Nº 1: Xeral de Xestión, Recadación e Inspección

Capítulo primeiro : principios xerais

Sección primeira: carácter e obxecto	Artigos 1 a 2
Sección segunda: ámbito de aplicación	Artigo 3
Sección terceira: interpretación normas fiscais	Artigos 4 a 5

Capítulo segundo : elementos da relación tributaria

Sección primeira: o feito impositivo	Artigo 6
Sección segunda: S.pasivo.domicilio.obrigas	Artigos 7 a 9
Sección terceira: base impositiva e b.liquidable	Artigos 10 a 12

Capítulo terceiro: a débeda tributaria

Sección primeira: determinación	Artigo 13
Sección segunda: contido	Artigo 14
Sección terceira: extinción	Artigo 15
• <i>Subsección primeira: pagamento</i>	Artigo 16
• <i>Subsección segunda: prescripción</i>	Artigo 17 a 20
• <i>Subsección terceira: compensación</i>	Artigos 21 a 24
• <i>Subsección cuarta: condonación</i>	Artigo 25
• <i>Subsección quinta: insolvencia</i>	Artigo 26

Capítulo cuarto: garantías da débeda tributaria

Sección primeira: prelación do cobro	Artigo 27
Sección segunda: garantías fraccionamento	Artigo 28
Sección terceira: transmisibilidade	Artigo 29

Capítulo quinto: infraccións e sancións tributarias

Sección primeira: concepto e clase	Artigos 30 a 33
Sección segunda: suxeitos infractores	Artigo 34
Sección terceira: sancións	Artigo 35 a 38
Sección cuarta: gradación das sancións	Artigo 39
Sección quinta: extinción	Artigos 40 a 43

Capítulo sexto: normas de xestión

Sección primeira: principios xerais	Artigos 44 a 47
Sección segunda: iniciación da xestión	Artigo 48 a 53
Sección terceira: investigación e inspección	Artigos 54 a 62
Sección cuarta: proba e presuncións	Artigos 63 a 68
Sección quinta: as liquidacións tributarias	Artigos 69 a 71
Sección sexta: padrón de contribuíntes	Artigos 72 a 75

Capítulo sétimo: Recadación

Sección primeira: xestión recadatoria	Artigos 76 a 80
Sección segunda: clasificación da débeda	Artigo 81
Sección terceira: recadación voluntaria –aprazamentos e fraccionamento	Artigos 82 a 87
Sección cuarta: recadación executiva	Artigos 88 a 94

Capítulo oitavo: Revisión e recursos

Sección primeira: revisión	Artigos 95 e 96
Sección segunda: recursos	Artigos 97 a 101

Capítulo nove: Responsabilidades

Sección primeira: responsabilidades	Artigos 102 a 103
-------------------------------------	-------------------

Capítulo dez: tecnoloxías informáticas e telemáticas

Sección primeira: aplicacións informáticas	Artigo 104
--	------------

DISPOSICIÓN ADICIONAL PRIMEIRA: REDONDEO DOCUMENTOS COBRATORIOS

DISPOSICIÓN TRANSITORIA PRIMEIRA: Delegacións tributarias

DISPOSICIÓN FINAIS

Ordenanza fiscal xeral

CAPÍTULO PRIMEIRO: PRINCIPIOS XERAIS.

Sección primeira: carácter e obxecto.

ARTIGO 1 . A presente ordenanza dítase de conformidade co disposto no artigo 106.2 da Lei 7/1.985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, así como co establecido no Real decreto 2/2004, do 5 de marzo polo que se aproba o texto refundido da Lei de facendas locais, e na Lei 58/2003 do 17 de decembro, xeral tributaria, da lexislación tributaria do Estado e demais normas concordantes.

ARTIGO 2. A presente ordenanza ten por obxecto establecer os principios xerais básicos e normas de actuación comúns a todos os tributos que constitúen o réxime fiscal deste Municipio. As devanditas normas consideraranse parte integrante de todas e cada unha das ordenanzas fiscais reguladoras de cada exacción na que non estea especialmente regulado nestas.

Sección segunda: ámbito de aplicación.

ARTIGO 3. Esta ordenanza fiscal xeral obrigará.

- a) Ámbito territorial: en todo o territorio do termo municipal.
- b) Ámbito temporal: desde a súa aprobación polo Pleno deste Concello ata a súa derogación ou modificación.
- c) Ámbito persoal: a todas as persoas físicas ou xurídicas susceptibles de dereitos e obrigacións fiscais así como a todo outro ente ou colectivo que, sen personalidade xurídica, sinala o art. 35 da Lei xeral tributaria.

Sección terceira: interpretación das normas fiscais.

ARTIGO 4.

- 1.- As normas tributarias interpretaranse con arranxo aos criterios admitidos en dereito.
 - 2.- Os termos contidos nas ordenanzas entenderanse conforme ao seu sentido técnico ou usual, segundo proceda.
 - 3.- Non se admitirá a analogía, para entender máis aló dos seus termos estritos o ámbito do feito impositivo ou o das exencións ou bonificacións.
 - 4.- Entenderase que existe conflito na aplicación da norma tributaria cando se evite total ou parcialmente a realización do feito impositivo ou se minore a base ou a débeda tributaria mediante actos ou negocios nos que concorran as seguintes circunstancias:
 - a) Que, individualmente considerados ou no seu conxunto, sexan notoriamente artificiosos ou impropios para a consecución do resultado obtido.
 - b) Que da súa utilización non resulten efectos xurídicos ou económicos relevantes, distintos do aforro fiscal e dos efectos que se obtiveron cos actos ou negocios usuais ou propios.Para que a Administración tributaria poida declarar o conflito na aplicación da norma tributaria será necesario o informe previo favorable da Comisión consultiva á que se refire o artigo 159 da Lei xeral tributaria.
- Nas liquidacións que se realicen como resultado do disposto neste apartado esixirase o tributo aplicando a norma que correspondese aos actos ou negocios usuais ou propios ou eliminando as vantaxes fiscais obtidas, e liquidaranse intereses de demora, sen que proceda a imposición de sancións.

ARTIGO 5. Os tributos esixiranse con arranxo á verdadeira natureza xurídica e económica do feito impositivo sexa cal for o nome co que se lle designe.

1. Nos actos ou negocios nos que exista simulación, o feito impositivo gravado será o efectivamente

realizado polas partes.

2. A existencia de simulación será declarada pola Administración tributaria no correspondente acto de liquidación, sen que a devandita cualificación produza outros efectos que os exclusivamente tributarios.
3. Na regularización que proceda como consecuencia da existencia de simulación esixiranse os intereses de demora e, no seu caso, a sanción pertinente.

CAPÍTULO SEGUNDO: ELEMENTOS DA RELACIÓN TRIBUTARIA.

Sección primeira: o feito imponible.

ARTIGO 6. O feito imponible é o orzamento de natureza física, xurídica ou económica fixado na ordenanza correspondente para configurar cada exacción e cuxa realización orixina o nacemento da obrigaón a contribuír.

Cada ordenanza fiscal particular completará a determinación concreta do feito imponible.

Sección segunda: o suxeito pasivo. Domicilio. Obrigacións.

ARTIGO 7. En todo o concernente á determinación do suxeito pasivo, capacidade de obrar e responsables do tributo estarase ao disposto para o efecto na Lei xeral tributaria e ás modificacións legais que con posterioridade poidan promulgarse sobre a materia.

ARTIGO 8. O domicilio fiscal será único:

1. O domicilio fiscal é o lugar de localización do obrigado tributario nas súas relacións coa Administración tributaria.
2. O domicilio fiscal será:
 - a) Para as persoas físicas, o lugar onde teñan a súa residencia habitual. No entanto, para as persoas físicas que desenvolvan principalmente actividades económicas, nos termos que regulamentariamente se determinen, a Administración tributaria poderá considerar como domicilio fiscal o lugar onde estea efectivamente centralizada a xestión administrativa e a dirección das actividades desenvolvidas. Se non puidese establecerse o dito lugar, prevalecerá aquel onde radique o maior valor do inmovilizado no que se realicen as actividades económicas.
 - b) Para as persoas xurídicas, o seu domicilio social, sempre que nel estea efectivamente centralizada a súa xestión administrativa e o enderezo dos seus negocios. Noutro caso, atenderase ao lugar no que leve a cabo a devandita xestión ou enderezo.
Cando non poida determinarse o lugar do domicilio fiscal de acordo cos criterios anteriores prevalecerá aquel onde radique o maior valor do inmovilizado.
 - c) Para as entidades ás que se refire o apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria, o que resulte de aplicar as regras establecidas no parágrafo b) anterior.
 - d) Para as persoas ou entidades non residentes en España, o domicilio fiscal determinarase segundo o establecido na normativa reguladora de cada tributo.
En defecto de regulación, o domicilio será o do representante ao que se refire o artigo 47 da Lei xeral tributaria. No entanto, cando a persoa ou entidade non residente en España opere mediante establecemento permanente, o domicilio será o que resulte de aplicar o devandito establecemento permanente ás regras establecidas nos parágrafos a) e b) deste apartado.
3. Os obrigados tributarios deberán comunicar o seu domicilio fiscal e o cambio deste á Administración mediante declaración expresa. O cambio de domicilio fiscal non producirá efectos fronte á Administración tributaria ata que se cumpra co devandito deber de comunicación, sendo neste caso válidas e eficaces as notificacións dirixidas ao último domicilio declarado.
4. A Administración poderá comprobar e rectificar o domicilio fiscal declarado polos obrigados tributarios en relación cos tributos cuxa xestión lle compete mediante o procedemento oportuno.

ARTIGO 9. O suxeito pasivo está obrigado a:

1. **Son obrigacións tributarias materiais** as de carácter principal, as de realizar pagamentos a conta, as

establecidas entre particulares resultantes do tributo e as accesorias.

2. **Son obrigacións tributarias formais** as que, sen ter carácter pecuniario, son impostas pola normativa tributaria ou aduaneira aos obrigados tributarios, debedores ou non do tributo, e cuxo cumprimento está relacionado co desenvolvemento de actuacións ou procedementos tributarios ou aduaneiros. Ademais das restantes que poidan legalmente establecerse, os obrigados tributarios deberán cumprir as seguintes obrigacións:

- a) A obrigación de presentar declaracións censais en materias de competencia municipal.
- b) A obrigación de utilizar o número de identificación fiscal nas súas relacións de natureza ou con transcendencia tributaria.
- c) A obrigación de presentar declaracións, autoliquidacións e comunicacións.
- d) A obrigación de levar e conservar libros de contabilidade e rexistros, así como os programas, ficheiros e arquivos informáticos que lles sirvan de soporte e os sistemas de codificación utilizados que permitan a interpretación dos datos cando a obrigación se cumpra con utilización de sistemas informáticos. Deberase facilitar a conversión dos devanditos datos a formato lexible cando a súa lectura ou interpretación non fose posible por estar encriptados ou codificados. En todo caso, os obrigados tributarios que deban presentar autoliquidacións ou declaracións por medios telemáticos deberán conservar copia dos programas, ficheiros e arquivos xerados que conteñan os datos orixinais dos que deriven os estados contables e as autoliquidacións ou declaracións presentadas.
- e) A obrigación de expedir e entregar facturas ou documentos substitutivos e conservar as facturas, documentos e xustificantes que teñan relación coas súas obrigacións tributarias.
- f) A obrigación de achegar á Administración tributaria libros, rexistros, documentos ou información que o obrigado tributario deba conservar en relación co cumprimento das obrigacións tributarias propias ou de terceiros, así como calquera dato, informe, antecedente e xustificante con transcendencia tributaria, por requirimento da Administración ou en declaracións periódicas. Cando a información esixida se conserve en soporte informático deberá fornecerse no devandito soporte cando así fose requirido.
- g) A obrigación de facilitar a práctica de inspeccións e comprobacións administrativas.
- h) As demais que estableza a normativa tributaria.

3. En desenvolvemento do disposto neste artigo, as ordenanzas reguladoras de cada tributo poderán regular as circunstancias relativas ao cumprimento das obrigacións tributarias formais.

Sección terceira: base imponible e base liquidable.

ARTIGO 10. Enténdese por base imponible:

- a) A cualificación do feito imponible como módulo de imposición cando a débeda tributaria veña determinada por cantidades fixas.
- b) O aforamento en unidades de cantidade, peso ou medida do feito imponible, sobre as que se aplicará a tarifa pertinente para chegar a determinar a débeda tributaria.
- c) A valoración en unidades monetarias do feito imponible tido en conta pola Administración municipal, sobre a que, unha vez practicadas, no seu caso, os aumentos ou reducións determinadas nas respectivas ordenanzas particulares, se aplicará o tipo pertinente para chegar á determinación da débeda tributaria.

ARTIGO 11.

1. A base imponible poderá determinarse polos seguintes métodos:

- a) Estimación directa.
- b) Estimación obxectiva.
- c) Estimación indirecta.

2. As bases impositivas determinaranse con carácter xeral a través do método de estimación directa. No entanto, a lei poderá establecer os supostos en que sexa de aplicación o método de estimación obxectiva, que terá, en todo caso, carácter voluntario para os obrigados tributarios.

3. A estimación indirecta terá carácter subsidiario respecto dos demais métodos de determinación e aplicarase cando se produza algunha das circunstancias previstas no artigo 53 da Lei xeral tributaria.

Método de estimación directa.

O método de estimación directa poderá utilizarse polo contribuínte e pola Administración tributaria de acordo co disposto na normativa de cada tributo. Para estes efectos, a Administración tributaria utilizará as declaracións ou documentos presentados, os datos consignados en libros e rexistros comprobados administrativamente e os demais documentos, xustificantes e datos que teñan relación cos elementos da obrigação tributaria.

Método de estimación obxectiva.

O método de estimación obxectiva poderá utilizarse para a determinación da base imponible mediante a aplicación das magnitudes, índices, módulos ou datos previstos na normativa propia de cada tributo.

Método de estimación indirecta.

O método de estimación indirecta aplicarase cando a Administración tributaria non poida dispor dos datos necesarios para a determinación completa da base imponible como consecuencia dalgunha das seguintes circunstancias:

- a) Falta de presentación de declaracións ou presentación de declaracións incompletas ou inexactas.
- b) Resistencia, obstrución, escusa ou negativa á actuación inspectora.
- c) Incumprimento substancial das obrigações contables ou rexistrais.
- d) Desaparición ou destrución, aínda por causa de forza maior, dos libros e rexistros contables ou dos xustificantes das operacións anotadas nestes.

As bases ou rendementos determinaranse mediante a aplicación de calquera dos seguintes medios ou de varios deles conxuntamente:

- a) Aplicación dos datos e antecedentes dispoñibles que sexan relevantes para o efecto.
 - b) Utilización daqueles elementos que indirectamente acrediten a existencia dos bens e das rendas, así como dos ingresos, vendas, custos e rendementos que sexan normais no respectivo sector económico, atendidas as dimensións das unidades produtivas ou familiares que deban compararse en termos tributarios.
 - c) Valoración das magnitudes, índices, módulos ou datos que concorran nos respectivos obrigados tributarios, segundo os datos ou antecedentes que se posúan de supostos similares ou equivalentes.
- Cando resulte aplicable o método de estimación indirecta, seguirase o procedemento previsto no artigo 158 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 12. Enténdese por base liquidable o resultado de practicar, no seu caso, na imponible as reducións establecidas pola lei propia de cada tributo ou pola ordenanza fiscal correspondente.

CAPÍTULO TERCEIRO: A DÉBEDA TRIBUTARIA.

Sección primeira: determinación.

ARTIGO 13.

1. A cota íntegra determinarase:

- a) Aplicando o tipo de gravame á base liquidable.
- b) Segundo cantidade fixa sinalada para o efecto.
- c) Globalmente nas contribucións especiais, para o conxunto dos obrigados a contribuír xa que logo por cento do custo das obras e instalacións que se impute ao interese particular distribuíndose a cota global por partes alícuotas entre os suxeitos pasivos, conforme a módulos que se fixarán en cada caso.

2. Para o cálculo da cota íntegra poderán utilizarse os métodos de determinación previstos no apartado 2 do artigo 50 da Lei xeral tributaria.

3. A cota íntegra deberá reducirse de oficio cando da aplicación dos tipos de gravame resulte que a un incremento da base corresponde unha porción de cota superior ao devandito incremento. A redución deberá comprender polo menos o devandito exceso.
4. O importe da cota íntegra poderá modificarse mediante a aplicación das reducións ou límites que a lei de cada tributo estableza en cada caso.
5. A cota líquida será o resultado de aplicar sobre a cota íntegra as deducións, bonificacións, adicións ou coeficientes previstos, no seu caso, na lei de cada tributo.
6. A cota diferencial será o resultado de minorar a cota líquida no importe das deducións, pagamentos fraccionados, retencións, ingresos a conta e cotas, conforme á normativa de cada tributo.

Sección segunda: contido.

ARTIGO 14. A débeda tributaria é a cantidade debida polo suxeito pasivo á Administración municipal, que resulte da obrigação tributaria principal ou das obrigações de realizar pagamentos a conta. Ademais da obrigação tributaria principal, o obrigado tributario deberá de satisfacer as obrigações tributarias accesorias.

Teñen a natureza de obrigações tributarias accesorias as obrigações de satisfacer:

- a) As recargas por declaración extemporánea.
- b) O xuro de demora.
- c) As recargas do período executivo.
- d) As recargas exhibibles legalmente.

As sancións que puidesen imporse de acordo co previsto no título IV da Lei xeral tributaria, non formarán parte da débeda tributaria, pero na súa recadación aplicaranse as normas incluídas no capítulo V do título III da Lei xeral tributaria.

As recargas por declaración extemporánea - son recargas como consecuencia da presentación de autoliquidacións ou declaracións fóra de prazo sen requirimento previo da Administración tributaria.

Presentación antes dos 3 meses seguintes ao término do prazo	5% de recarga
Presentación entre 3 e 6 meses seguintes ao término do prazo	10% de recarga
Presentación entre 6 e 12 meses seguintes ao término do prazo	15% de recarga

Se a presentación da autoliquidación ou declaración se efectuase unha vez transcorridos **12 meses** desde o termo do prazo establecido para a presentación, a recarga será do **20 %** e excluirá as sancións que puidesen esixirse, pero **esixiranse os xuros** de demora polo período transcorrido desde o día seguinte ao termo dos 12 meses.

Cando os obrigados tributarios non efectúen o ingreso nin presenten solicitude de aprazamento, fraccionamento ou compensación ao tempo da presentación da autoliquidación extemporánea, a liquidación administrativa que proceda por recargas e xuros de demora derivada da presentación extemporánea segundo o disposto no apartado anterior non impedirá a esixencia das recargas e xuros do período executivo que correspondan sobre o importe da autoliquidación.

Cando a recarga por declaración extemporánea sexa inferior a **6 €** non se procederá á súa liquidación

Sección terceira: extinción.

ARTIGO 15.

1.A débeda tributaria extínguense por:

- a) Pagamento ou cumprimento.
- b) Prescrición.
- c) Compensación.
- d) Condonación.
- e) Polos medios previstos na normativa aduaneira e polos demais medios previstos nas leis.

2. O pagamento, a compensación, a dedución sobre transferencias ou a condonación da débeda tributaria ten efectos liberatorios exclusivamente polo importe pagado, compensado, deducido ou condonado.

Subsección primeira: pagamento.

ARTIGO 16. Respecto ao pagamento das débedas tributarias estarase ao previsto no título II, capítulo IV, sección 2ª, da Lei xeral tributaria.

O pagamento das exaccións municipais en canto a medios, modo, forma, prazos e demais extremos que susciten, regularase polas prescricións do capítulo VII desta ordenanza.

Subsección segunda: prescrición.

ARTIGO 17.

1. Prescribirán **aos catro anos** os seguintes dereitos e accións.

a) O dereito da Administración para determinar a débeda tributaria mediante a oportuna **liquidación**. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que finalice o **prazo regulamentario para presentar a correspondente declaración ou autoliquidación**.

b) O dereito da Administración para **esixir o pagamento das débedas tributarias liquidadas e autoliquidadas**. O prazo de prescrición comezará a contarse desde o día seguinte a aquel **en que finalice o prazo de pagamento en período voluntario**, sen prexuízo do disposto no apartado 3 deste artigo.

c) **O dereito a solicitar as devolucións** derivadas da normativa de cada tributo, as devolucións de ingresos indebidos e o reembolso do custo das garantías. O prazo de prescrición comezará a contarse **desde o día seguinte a aquel en que finalice o prazo para solicitar a correspondente devolución** derivada da normativa de cada tributo ou, en defecto de prazo, desde o día seguinte a aquel en que a dita devolución puido solicitarse; desde o día seguinte a aquel en que se realizou o ingreso indebido ou desde o día seguinte á finalización do prazo para presentar a autoliquidación se o ingreso indebido se realizou dentro do devandito prazo; ou desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a sentenza ou resolución administrativa que declare total ou parcialmente improcedente o acto impugnado. No suposto de tributos que graven unha mesma operación e que sexan incompatibles entre si, o prazo de prescrición para solicitar a devolución do ingreso indebido do tributo improcedente comezará a contarse desde a resolución do órgano especificamente previsto para dirimir cal é o tributo procedente.

d) **O dereito a obter as devolucións derivadas da normativa de cada tributo**, as devolucións de ingresos indebidos e o reembolso do custo das garantías. O prazo de prescrición comezará a contarse **desde o día seguinte a aquel en que finalicen os prazos establecidos para efectuar as devolucións** derivadas da normativa de cada tributo ou desde o día seguinte á data de notificación do acordo onde se recoñeza o dereito a percibir a devolución ou o reembolso do custo das garantías.

2. O prazo de prescrición para esixir a obrigaición de pagamento **aos responsables solidarios** comezará a contarse **desde o día seguinte á finalización do prazo de pagamento en período voluntario do debedor principal**.

No entanto o disposto no parágrafo anterior, no caso dos responsables solidarios previstos no apartado 2 do artigo 42 da Lei xeral tributaria, o devandito prazo de prescrición iniciarase no momento en que ocorran os feitos que constitúan o orzamento da responsabilidade.

Tratándose de **responsables subsidiarios**, o prazo de prescripción comezará a computarse **desde a notificación da última actuación recadatoria practicada ao debedor principal ou a calquera dos responsables solidarios**.

- a) Por calquera acción da Administración tributaria, realizada con coñecemento formal do obrigado tributario, conducente ao recoñecemento, regularización, comprobación, inspección, aseguramento e liquidación de todos ou parte dos elementos da obrigación tributaria.
- b) Pola interposición de reclamacións ou recursos de calquera clase, polas actuacións realizadas con coñecemento formal do obrigado tributario no curso das devanditas reclamacións ou recursos, pola remisión do tanto de culpa á xurisdición penal ou pola presentación de denuncia ante o Ministerio Fiscal, así como pola recepción da comunicación dun órgano xurisdiccional na que se ordene a paralización do procedemento administrativo en curso.
- c) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario conducente á liquidación ou autoliquidación da débeda tributaria.

ARTIGO 18.

1. O prazo de prescripción do dereito ao que se refire o parágrafo b) do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

- a) Por calquera acción da Administración tributaria, realizada con coñecemento formal do obrigado tributario, dirixida de forma efectiva á recadación da débeda tributaria.
- b) Pola interposición de reclamacións ou recursos de calquera clase, polas actuacións realizadas con coñecemento formal do obrigado no curso das devanditas reclamacións ou recursos, pola declaración do concurso do debedor ou polo exercicio de accións civís ou penais dirixidas ao cobro da débeda tributaria, así como pola recepción da comunicación dun órgano xurisdiccional na que se ordene a paralización do procedemento administrativo en curso.
- c) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario conducente ao pagamento ou extinción da débeda tributaria.

3. O prazo de prescripción do dereito ao que se refire o parágrafo c) do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

- a) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario que pretenda a devolución, o reembolso ou a rectificación da súa autoliquidación.
- b) Pola interposición, tramitación ou resolución de reclamacións ou recursos de calquera clase.

4. O prazo de prescripción do dereito ao que se refire o parágrafo d) do artigo 17 desta ordenanza interrómtese:

- a) Por calquera acción da Administración tributaria dirixida a efectuar a devolución ou o reembolso.
- b) Por calquera actuación fidedigna do obrigado tributario pola que esixa o pagamento da devolución ou o reembolso.
- c) Pola interposición, tramitación ou resolución de reclamacións ou recursos de calquera clase.

5. Producida a interrupción, iníciase de novo o cómputo do prazo de prescripción, salvo o establecido no apartado seguinte.

6. Cando o prazo de prescripción se interrompeu pola interposición do recurso ante a xurisdición contencioso-administrativa, polo exercicio de accións civís ou penais, pola remisión do tanto de culpa á xurisdición competente ou a presentación de denuncia ante o Ministerio Fiscal ou pola recepción dunha comunicación xudicial de paralización do procedemento, o cómputo do prazo de prescripción iníciase de novo cando a Administración tributaria reciba a notificación da resolución firme que poña fin ao proceso xudicial ou que levante a paralización, ou cando se reciba a notificación do Ministerio Fiscal devolvendo o expediente.

Cando o prazo de prescripción se interrompeu pola declaración do concurso do debedor, o cómputo do prazo de prescripción iníciase de novo no momento de aprobación do convenio concursal para as débedas tributarias non sometidas a este. Respecto das débedas tributarias sometidas ao convenio

concurral, o cómputo do prazo de prescrición iníciarase de novo cando aquelas resulten exhibibles ao debedor. Se o convenio non fose aprobado, o prazo reiníciarase cando se reciba a resolución xudicial firme que sinale a devandita circunstancia.

O disposto neste apartado non será aplicable ao prazo de prescrición do dereito da Administración tributaria para esixir o pagamento cando non se acordou a suspensión en vía contencioso-administrativa.

7. Interrompido o prazo de prescrición para un obrigado tributario, o devandito efecto esténdese a todos os demais obrigados, incluídos os responsables. No entanto, se a obrigación é mancomunada e só se reclama a un dos obrigados tributarios a parte que lle corresponde, o prazo non se interrompe para os demais.

Se existisen varias débedas liquidadas a cargo dun mesmo obrigado ao pagamento, a interrupción da prescrición só afectará á débeda á que se refira.

ARTIGO 19.

1. A prescrición gañada aproveita por igual a todos os obrigados ao pagamento da débeda tributaria salvo o disposto no apartado 7 do artigo anterior.

2. A prescrición gañada extingue a débeda tributaria.

3. Salvo o disposto nos apartados seguintes, as obrigacións formais vinculadas a outras obrigacións tributarias do propio obrigado só poderán esixirse mentres non expire o prazo de prescrición do dereito para determinar estas últimas.

4. Para os efectos do cumprimento das obrigacións tributarias doutras persoas ou entidades, as obrigacións de conservación e subministración de información previstas nos parágrafos d), e) e f) do apartado 2 do artigo 29 da Lei xeral tributaria deberán cumprirse no prazo previsto na normativa mercantil ou no prazo de esixencia das súas propias obrigacións formais ao que se refire o apartado anterior, se este último fose superior.

5. A obrigación de xustificar a procedencia dos datos que teñan a súa orixe en operacións realizadas en períodos impositivos prescritos manterase durante o prazo de prescrición do dereito para determinar as débedas tributarias afectadas pola operación correspondente.

ARTIGO 20.

1.- A prescrición será declarada pola Xunta de Goberno Local, co informe previo do interventor e do xefe do servizo de recadación municipal, o que formará con periodicidade mínima anual un expediente colectivo para a declaración da prescrición de todas aquelas débedas prescritas no ano, que non sexan así declaradas particularmente.

2.- Os dereitos da Facenda municipal declarados prescritos, causarán baixa nas respectivas contas tras a tramitación do expediente coas formalidades sinaladas no número anterior.

3.- Así mesmo serán datadas nas contas correspondentes todas aquelas liquidacións das que resulten débedas inferiores á contía que se estime e fixe nas bases anuais de execución do orzamento como insuficiente para a cobertura do custo que a súa exacción e recadación representen. As bases poderán igualmente dispor a non liquidación das débedas cuxas contías presenten idénticas características de insuficiencia.

Subsección terceira: compensación.

ARTIGO 21.

1.- Nos casos e cos requisitos que se establecen nesta subsección poderán extinguirse total ou

parcialmente por compensación as débedas a favor da Facenda municipal que se atopen en fase de xestión recadatoria, tanto voluntaria como executiva, cos créditos recoñecidos pola mesma a favor do debedor.

2.- Cando unha liquidación cuxo importe foi ingresado sexa anulada e substituída por outra, poderase diminuír esta na cantidade previamente ingresada.

ARTIGO 22.

1.- O alcalde, tras o informe da Intervención ou da Tesourería , poderá:

- a) Dispor a compensación das débedas, de oficio ou por instancia do interesado, cos créditos e pagamentos que a favor do debedor deba de facer efectivos a Tesourería municipal.
- b) Dispor a compensación das devanditas débedas, de oficio ou por instancia de parte, cos pagamentos que han realizar calquera dos órganos do Estado competentes para efectualos.

2.- As débedas a favor da Facenda municipal , cando o debedor sexa un ente territorial, organismo autónomo, Seguridade Social ou entidade de dereito público, cuxa actividade non rexe polo dereito privado, serán compensables de oficio, unha vez transcorrido o prazo de ingreso en período voluntario, serán compensables:

- a) En primeiro lugar cos créditos que a favor das entidades citadas rexistre o erario municipal. O decreto de Alcaldía polo que se acorde a compensación será notificado á entidade debedora.
- b) En segundo lugar, coas cantidades que correspondan sobre os importes que a Administración do Estado deba transferir ás entidades debedoras, -entes territoriais, corporacións locais, comunidades autónomas, organismos autónomos, Seguridade Social ou outros entes de dereito público- comunicando para ese efecto o acordo de compensación á entidade debedora, á Intervención Delegada , no seu caso e á Delegación de Facenda, instando desta o que se faga expresión nos libramentos correspondentes en favor das entidades debedoras das retencións a favor da Tesourería municipal.

3.- Cando un debedor á Facenda municipal non comprendido no número 2 anterior sexa á vez acredor desta por un crédito recoñecido, transcorrido o período voluntario, expedirase providencia de prema e compensarase de oficio a débeda, máis a recarga de prema, co crédito, notificándose tal compensación ao interesado.

ARTIGO 23.

1.- Os interesados en compensar os débitos e créditos que contra eles e no seu favor existan na Facenda municipal , dirixirán para ese efecto una solicitude ao Concello, que conterá os seguintes requisitos:

- a) Nome e apelidos, razón social ou denominación, domicilio e número de identificación fiscal do obrigado ao pagamento.
- b) Débeda cuxa compensación solicita, indicando o seu importe, data de vencemento do prazo de ingreso voluntario e referencia contable.
- c) Crédito recoñecido contra o Concello cuxa compensación ofrece, indicando o seu importe e a súa natureza.

2.- O alcalde acordará a compensación ou denegación da compensación pretendida, concedendo, en caso de denegación, un prazo de 10 días ao interesado para o ingreso, transcorrido o cal se procederá á prema ou se continuará o procedemento, segundo os casos.

3.- Se das actas estendidas pola Inspección Municipal de Tributos resultasen, por unha mesma actuación de comprobación e inspección, liquidacións de distinto signo relativas a un mesmo obrigado ao pagamento, o alcalde, unha vez firmes aquelas e por petición do interesado en período voluntario, acordará a compensación destas, sen que tal acordo prexudique, no seu caso, a concesión de aprazamentos ou fraccionamentos pola débeda restante.

ARTIGO 24.

1.- Acordada a compensación declararanse extinguidas as débedas e créditos na cantidade concorrente,

practicándose as operacións contables precisas para reflectilo e entregándose ao interesado un xustificante da compensación efectuada, seguindo-se, en caso de compensación parcial e respecto da débeda restante, co procedemento de recadación na fase en que este se atopase: procederá a prema se non é ingresada á súa vencimiento ou a continuidade da vía executiva se a débeda xa estaba apremada.

2.- No suposto de compensación de débedas das Entidades referidas no número 2 do artigo 22 desta Ordenanza, se se efectuase compensación parcial por ser o crédito inferior, pola débeda restante acordaranse sucesivas compensacións cos créditos que posteriormente se recoñezan a favor de devanditas Entidades.

Subsección cuarta: condonación.

ARTIGO 25.

1.- As débedas tributarias só poderán ser obxecto de condonación, rebaixa ou perdón en virtude de lei, en contía e cos requisitos que nesta se determine.

2.- A condonación extingue a débeda nos termos previstos na lei que a outorgue.

Subsección quinta: insolvencia do debedor.

ARTIGO 26.

1.- As débedas tributarias que non poidan facerse efectivas nos respectivos procedementos executivos por insolvencia probada do suxeito pasivo e demais responsables, declararanse provisionalmente extinguidas na contía procedente en tanto non se rehabiliten dentro do prazo de prescrición.

2.- Por instrución da Alcaldía determinaranse os xustificantes que, en función das circunstancias concorrentes na débeda e para os efectos de acreditar a insolvencia do debedor, deberán ser unidos aos expedientes de tal natureza.

3.- A aprobación da declaración de insolvencia e baixa provisional de créditos corresponde á Xunta de Goberno Local.

4.- Se vence o prazo de prescrición e non se rehabilitou a débeda, quedará esta definitivamente extinguida.

CAPÍTULO CUARTO: GARANTÍAS DA DÉBEDA TRIBUTARIA.

Sección primeira: prelación no cobro.

ARTIGO 27.

A Facenda municipal gozará de prelación para o cobro dos créditos tributarios vencidos e non satisfeitos, en canto concorran con acredores que non o sexan do dominio, peza, hipoteca, ou calquera outro dereito real debidamente inscrito no Rexistro da Propiedade con anterioridade á data en que se faga constar neste o dereito da Facenda municipal.

1.- Nos tributos que graven periodicamente os bens ou dereitos inscribibles nun rexistro público ou os seus produtos directos, certos ou presuntos, o Concello terá preferencia sobre calquera outro acreedor ou adquirente, aínda que estes inscriban os seus dereitos para o cobro das débedas non satisfeitas correspondentes ao ano natural en que se exercite a acción administrativa de cobro e ao inmediatamente anterior.

2.- Para os efectos do disposto no número anterior enténdese que se exercita a acción administrativa de cobro cando se inicia o procedemento de recadación en período voluntario.

Sección segunda: garantías de aprazamento ou fraccionamento

ARTIGO 28.

1.-Para garantir os aprazamentos ou fraccionamentos da débeda tributaria, a Administración tributaria poderá esixir que se constituía ao seu favor **aval solidario** de entidade de crédito ou sociedade de garantía recíproca ou certificado de seguro de caución.

2.-Cando se xustifique que non é posible obter o devandito aval ou certificado ou que a súa achega compromete gravemente a viabilidade da actividade económica, a Administración poderá admitir garantías que consistan en hipoteca, peza, fianza persoal e solidaria ou outra que se estime suficiente, na forma que se determine regulamentariamente.

O importe garantido cubrirá o importe principal, os xuros de demora calculados para o tempo que se fracciona ou apraza e un 25% máis da suma de ambas partidas

3.-Nos termos que se establezan regulamentariamente, o obrigado tributario poderá solicitar da Administración que adopte medidas cautelares en substitución das garantías previstas nos parágrafos anteriores..

4.- Poderá dispensarse total ou parcialmente ao obrigado tributario da constitución das garantías ás que se refire o apartado anterior nos casos seguintes:

Cando as débedas tributarias sexan de **contía inferior 1.000 €**. Esta excepción poderá limitarse a solicitudes formuladas en determinadas fases do procedemento de recadación.

2.-Cando o obrigado ao pagamento careza de bens suficientes para garantir a débeda e a execución do seu patrimonio puidese afectar substancialmente ao mantemento da capacidade produtiva e do nivel de emprego da actividade económica respectiva, ou puidese producir graves quebrantos para os intereses da Facenda Pública, na forma prevista regulamentariamente.

3.- Nos demais casos que estableza a normativa tributaria

4.-En calquera caso, os fraccionamentos non poderán superar o período de 18 meses en prazos trimestrais. No caso dos aprazamentos, o prazo máximo será de 12 meses, sen prexuízo en ambos casos de situacións de carácter excepcional e cualificado debidamente xustificado que poderán alcanzar períodos de 3 e 2 anos respectivamente.

Sección terceira: transmisibilidade.

ARTIGO 29.

1.- As débedas e responsabilidades derivadas do exercicio de explotación e actividades económicas por persoas físicas, sociedades e entidades xurídicas serán exixibles a quen lles sucedan por calquera concepto na respectiva titularidade, sen prexuízo do que para a herdanza aceptada a beneficio de inventario establece o Código Civil.

2.- O que pretenda adquirir a devandita titularidade, coa conformidade previa do titular actual, terá dereito a solicitar da Administración una certificación detallada das débedas e responsabilidades tributarias derivadas do exercicio da explotación e actividades a que se refire o apartado anterior. No caso de que a certificación se expedise con contido negativo ou non se facilitase no prazo de dous meses quedará aquel exento da responsabilidade establecida neste artigo.

CAPÍTULO QUINTO: INFRACCIÓNS E SANCIÓN S TRIBUTARIAS.

Sección primeira: concepto e clase.

ARTIGO 30.

Son infraccións tributarias as accións ou omisións tipificadas e sancionadas nesta ordenanza e en xeral, previstas na lexislación estatal. As infraccións tributarias son sancionables ata a título de simple negligencia.

ARTIGO 31.

As infraccións tributarias clasificaranse como leves, graves ou moi graves de acordo co disposto en cada caso nos artigos 191 a 206 da Lei xeral tributaria, en función das circunstancias subxectivas concorrentes na acción ou omisión infractora.

ARTIGO 32.

Constitúen infraccións simples o incumprimento de obrigacións ou deberes tributarios e cando non constitúan infraccións graves ou moi graves.

ARTIGO 33.

Sen prexuízo do resto de tipos de infractores establecidos nos artigos 191 a 206 da Lei xeral tributaria, a Administración Tributaria municipal poderá declarar en canto concorran no ámbito das súas competencias a comisión dos seguintes tipos de infraccións:

- a) Deixar de ingresar a débeda tributaria que se debe de resultar dunha autoliquidación.
- b) Incumprir a obrigación de presentar de forma completa e correcta declaracións ou documentos necesarios para practicar liquidacións.
- c) Obter indebidamente devolucións.
- d) Solicitar indebidamente devolucións, beneficios ou incentivos fiscais.
- e) Determinar ou acreditar improcedentemente partidas positivas ou negativas ou créditos tributarios aparentes.
- f) Non presentar en prazo autoliquidacións ou declaracións sen que se produza prexuízo económico ou por incumprir a obrigación de comunicar o domicilio fiscal ou por incumprir as condicións de determinadas autorizacións.
- g) Presentar incorrectamente autoliquidacións ou declaracións sen que se produza prexuízo económico ou contestacións a requirimentos individualizados de información.
- h) Incumprir obrigacións contables e rexistras.
- i) Incumprir as obrigacións relativas á utilización do número de identificación fiscal ou doutros números ou códigos.
- j) Resistencia, obstrución, escusa ou negativa ás actuacións da Administración Tributaria.

Sección segunda: suxeitos infractores.

ARTIGO 34.

1.- Serán suxeitos infractores as persoas físicas ou xurídicas e as entidades mencionadas no apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria que realicen as accións ou omisións tipificadas como infraccións nas leis e nas ordenanzas fiscais e en particular as seguintes:

- a) Os contribuíntes e os substitutos dos contribuíntes.
- b) Os retedores e os obrigados a practicar ingresos a conta.
- c) Os obrigados ao cumprimento de obrigacións tributarias formais.
- d) A sociedade dominante no réxime de consolidación fiscal.
- e) As entidades que estean obrigadas a imputar ou atribuír rendas aos seus socios ou membros.
- f) O representante legal dos suxeitos obrigados que carezan de capacidade de obrar na orde tributaria.

2.- O suxeito infractor terá a consideración de debedor principal para os efectos do disposto no apartado 1 do artigo 41 da Lei xeral tributaria en relación coa declaración de responsabilidade.

3.- A concorrencia de varios suxeitos infractores na realización dunha infracción tributaria determinará que queden solidariamente obrigados fronte á Administración ao pagamento da sanción.

4.- En canto ao réxime de responsabilidade e sucesión das sancións tributarias estarase ao disposto nos

artigos 179.1 e 182 da Lei xeral tributaria.

5.- As accións ou omisións non darán lugar a responsabilidade por infracción tributaria nos seguintes supostos:

- a) Cando se realicen por quen careza de capacidade de obrar na orde tributaria.
- b) Cando concorra forza maior.
- c) Cando deriven dunha decisión colectiva para quen salvase o seu voto ou non asistise á reunión en que se adoptou esta.
- d) Cando se puxo a dilixencia necesaria no cumprimento das obrigacións tributarias. Entre outros supostos entenderase que se puxo a dilixencia necesaria cando o obrigado actúe amparándose nunha interpretación razoable da norma ou cando o obrigado axuste a súa actuación aos criterios manifestados pola Administración tributaria competente nas publicacións e comunicacións escritas ás que se refiren os artigos 86 e 87 da Lei xeral tributaria. Tampouco se esixirá esta responsabilidade se o obrigado tributario axusta a súa actuación aos criterios manifestados pola Administración na contestación a unha consulta formulada por outro obrigado, sempre que entre as súas circunstancias e as mencionadas na contestación exista unha igualdade substancial que permita entender aplicables os devanditos criterios e estes non sexan modificados.

6.- Os obrigados tributarios que voluntariamente regularicen a súa situación tributaria ou emenden declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos ou solicitudes presentadas con anterioridade de forma incorrecta non incorrerán en responsabilidade polas infraccións tributarias cometidas con ocasión da presentación daquelas.

O disposto no parágrafo anterior entenderase sen prexuízo do previsto no artigo 27 da Lei xeral tributaria e das posibles infraccións que poidan cometerse como consecuencia da presentación tardía ou incorrecta das novas declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos ou solicitudes.

7.- Nos supostos en que as infraccións puidesen ser constitutivas dos delitos contra a Facenda municipal regulados no Código Penal, o Concello pasará o tanto de culpa á xurisdición competente e absterase de seguir o procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non dite sentenza firme.

A sanción da autoridade xudicial excluírá a imposición de sancións administrativas.

De non terse estimado a existencia de delito ou imposto indemnización, o Concello continuará o expediente sancionador.

Sección terceira: sancións.

ARTIGO 35.

1.- As infraccións tributarias sancionaranse mediante a imposición de sancións pecuniarias e, cando cumpra, de sancións non pecuniarias de carácter accesorio.

2.- As sancións pecuniarias poderán consistir en multa fixa ou proporcional.

ARTIGO 36.

1. Cando a multa pecuniaria imposta por infracción grave ou moi grave sexa de importe igual ou superior a 30.000 euros e utilizouse o criterio de gradación de comisión repetida de infraccións tributarias, poderanse impor, ademais, as seguintes sancións accesorias:

- a) Perda da posibilidade de obter subvencións ou axudas públicas e do dereito a aplicar beneficios e incentivos fiscais de carácter rogado durante un prazo dun ano se a infracción cometida fose grave ou de dous anos se fose moi grave.
- b) Prohibición para contratar coa Administración durante un prazo dun ano se a infracción cometida fose grave ou de dous anos se fose moi grave.

2. Cando a multa pecuniaria imposta por infracción moi grave sexa de importe igual ou superior a 60.000 euros e utilizouse o criterio de gradación de comisión repetida de infraccións tributarias, poderanse impor, ademais, as seguintes sancións accesorias:

- a) Perda da posibilidade de obter subvencións ou axudas e do dereito a aplicar beneficios e incentivos fiscais de carácter rogado durante un prazo de tres, catro ou cinco anos, cando o importe da sanción imposta fose igual ou superior a 60.000, 150.000 ao 300.000 euros, respectivamente.

b) Prohibición para contratar coa Administración durante un prazo de tres, catro ou cinco anos, cando o importe da sanción imposta fose igual ou superior a 60.000, 150.000 ao 300.000 euros, respectivamente.

ARTIGO 37.

Non serán aplicables sancións tributarias como consecuencia de actas de inspección que se correspondan á utilización por parte da administración dos servizos de inspección, cando colaboren na xestión e liquidación de tributos para a corrección de situacións fiscais por irregularidades non imputables ao contribuínte.

ARTIGO 38.

1.- As sancións tributarias serán acordadas e impostas por:

- a) O Pleno se consiste na prohibición de celebrar contratos con este Concello ou multa pecuniaria fixa.
- b) Os órganos que deban ditar os actos administrativos polos que se practiquen as liquidacións provisionais ou definitivas dos tributos ou outorguen licenza.

2.- A imposición de sancións non consistentes en multas realizarase mediante expediente distinto e independente do instruído para regularizar a situación tributaria do suxeito infractor e impor as multas correspondentes, iniciado a proposta do funcionario competente e no que en todo caso se dará audiencia ao interesado antes de ditar o acordo correspondente.

3.- Cando pola gravidade do asunto ou reiteración de infraccións o Pleno considere que debe ser imposta algunha das sancións sinaladas na Lei xeral tributaria e non previstas nesta ordenanza darase conta ao órgano da Administración Central competente para que abra o expediente sancionador correspondente.

Sección cuarta: gradación das sancións.

ARTIGO 39.

As sancións tributarias graduaranse atendendo en cada caso concreto a:

- a) Comisión repetida de infraccións tributarias.
- b) Prexuízo económico para a Facenda Pública.
- c) Incumprimento substancial da obrigaición de facturación ou documentación.
- d) Acordo ou conformidade do interesado.

Sección quinta: extinción.

ARTIGO 40.

A responsabilidade derivada das infraccións extinguese polo pagamento ou cumprimento da sanción, por prescrición ou por condonación.

ARTIGO 41.

As débedas tributarias só poderán condonarse en virtude de lei, na contía e cos requisitos que nesta se determinen.

ARTIGO 42.

Á morte dos suxeitos infractores, as obrigaicións tributarias pendentes transmitiranse aos herdeiros ou legatarios, sen prexuízo do que establece a lexislación civil para a adquisición da herdanza. En ningún caso serán transmisibles as sancións.

ARTIGO 43.

No caso de sociedades ou entidades disoltas e liquidadas, as súas obrigaicións tributarias pendentes tramitaranse aos socios ou partícipes no capital que responderán delas solidariamente e ata o límite do valor da cota de liquidación que se lles adxudique.

CAPÍTULO SEXTO.- NORMAS DE XESTIÓN.

Sección primeira. Principios xerais.

ARTIGO 44.

A xestión tributaria consiste no exercicio das funcións administrativas dirixidas a:

- ✓ A recepción e tramitación de declaracións, autoliquidacións, comunicacións de datos e demais documentos con transcendencia tributaria.
A comprobación e realización das devolucións previstas na normativa tributaria.
- ✓ O recoñecemento e comprobación da procedencia dos beneficios fiscais de acordo coa normativa reguladora do correspondente procedemento.
- ✓ O control e os acordos de simplificación relativos á obrigação de facturar, en canto teñan transcendencia tributaria.
- ✓ A realización de actuacións de control do cumprimento de presentar declaracións tributarias e doutras obrigações formais.
- ✓ A realización de actuacións de verificación de datos.
- ✓ A realización de actuacións de comprobación de valores.
- ✓ A realización de actuacións de comprobación limitada.
- ✓ A práctica de liquidacións tributarias derivadas das actuacións de verificación e comprobación realizadas.
- ✓ A emisión de certificados tributarios.
- ✓ A expedición e, no seu caso, revogación dos números de identificación fiscal, nos termos establecidos na normativa específica.
- ✓ A elaboración e mantemento dos censos tributarios.
- ✓ A información e asistencia tributaria.
- ✓ A realización das demais actuacións de aplicación dos tributos non integradas nas funcións de inspección e recadación.

2. As actuacións e o exercicio das funcións ás que se refire o apartado anterior realizaranse de acordo co establecido na Lei xeral tributaria e na súa normativa de desenvolvemento.

ARTIGO 45.

Os actos de xestión gozan de presunción de legalidade que só poderá destruírse mediante revisión, revogación ou anulación practicadas de oficio ou mediante a resolución dos recursos pertinentes.

ARTIGO 46.

1.- Os actos de xestión das exaccións son impugnables con arranxo ás normas establecidas na lexislación correspondente sobre materia de recursos e reclamacións.

ARTIGO 47.

1.- As persoas físicas ou xurídicas, públicas ou privadas, así como as entidades mencionadas no apartado 4 do artigo 35 da Lei xeral tributaria, estarán obrigadas a proporcionar á Administración tributaria toda clase de datos, informes, antecedentes e xustificantes con transcendencia tributaria relacionados co cumprimento das súas propias obrigacións tributarias ou deducidos das súas relacións económicas, profesionais ou financeiras con outras persoas.

2.- En todo o relativo ao réxime de colaboración (obrigacións de carácter xeral, requirimento individualizado, forma e prazos), estarase ao disposto na sección 3ª do capítulo I do título III e resto de normas concordantes da Lei xeral tributaria.

Sección segunda: iniciación da xestión.

ARTIGO 48.

A xestión dos tributos iniciarase:

- a) Por unha autoliquidación, por unha comunicación de datos ou por calquera outra clase de declaración.
- b) Por unha solicitude do obrigado tributario de acordo co previsto no artigo 98 da Lei xeral tributaria.
- c) De oficio pola Administración Tributaria.

ARTIGO 49.

1.- A declaración presentarase, normalmente nos impresos que facilite, ou cuxo modelo aprobe o Concello e será obrigatorio cubrir cantos datos se soliciten, podendo negarse a aceptación daqueles onde non conste o D.N.I. ou N.I.F.

2.- Considerarase declaración tributaria todo documento presentado ante a Administración tributaria onde se recoñeza ou manifieste a realización de calquera feito relevante para a aplicación dos tributos. A presentación dunha declaración non implica a aceptación ou o recoñecemento polo obrigado tributario da procedencia da obrigación tributaria.

3.- Ao tempo da presentación darase aos interesados un recibo acreditativo desta, podendo servir para estes efectos o duplicado da declaración, debidamente dilixenciado pola Administración municipal.

4.- Ao presentar un documento de proba ou simplemente achegado a un expediente xa iniciado poderán os interesados acompañalo dunha copia simple ou fotocopia para que a Administración municipal co cotexo previo, devolva o orixinal, salvo que por ser privado o documento ou por calquera outra causa lexítima se considerará que non debe ser devolto antes da resolución definitiva do procedemento.

5.- A Administración municipal pode solicitar declaracións e a ampliación destas, así como a subsanación dos defectos advertidos en canto fose necesario para a liquidación da exacción e para a súa comprobación.

ARTIGO 50.

Será obrigatoria a presentación da declaración dentro dos prazos determinados en cada ordenanza particular e, en xeral, dentro do mes natural seguinte a aquel en que se produza o feito impositivo. A non presentación dentro do prazo será considerada como infracción simple e sancionada como tal.

ARTIGO 51.

Iniciación dos procedementos tributarios.

1.- As actuacións e procedementos tributarios poderán iniciarse de oficio ou por pedimento do obrigado tributario, mediante autoliquidación, declaración, comunicación, solicitude ou calquera outro medio previsto na normativa tributaria.

2.- Os documentos de iniciación das actuacións e procedementos tributarios deberán incluír, en todo

caso, o nome e apelidos ou razón social e o número de identificación fiscal do obrigado tributario e, no seu caso, da persoa que o represente.

3.- A Xunta de Goberno Local poderá aprobar modelos e sistemas normalizados de autoliquidacións, declaracións, comunicacións, solicitudes ou calquera outro medio previsto na normativa tributaria para os casos en que se produza a tramitación masiva das actuacións e procedementos tributarios. A Administración tributaria porá a disposición dos obrigados tributarios os modelos mencionados nas condicións que sinala a normativa tributaria.

4.- Poderán refundirse nun documento único a declaración, a liquidación e a recadación das exaccións que, dentro dos mesmos prazos, recaian sobre o mesmo suxeito pasivo; neste caso requirirase:

- a) Na liquidación deberán constar as bases e os tipos ou cotas de cada concepto, co que quedarán determinadas ou individualizadas cada unha das liquidacións que se refunden.
- b) Na recadación deberán constar por separado as cotas relativas a cada concepto; a súa suma determinará a cota refundida que se exaccionará mediante un documento único.
- c) O importe líquido resultante da suma de todos os conceptos incluídos no documento cobratorio será obxecto de redondeo a 0 0 5 cts, co fin de facilitar a xestión cobratoria

ARTIGO 52.

Desenvolvemento das actuacións e procedementos tributarios. Terminación dos procedementos. Obrigación de resolver e efectos da falta de resolución.

1.- No desenvolvemento das actuacións e procedementos tributarios, o Concello facilitará en todo momento aos obrigados tributarios o exercicio dos dereitos e o cumprimento das súas obrigacións, nos termos previstos nos apartados seguintes.

2.- Os obrigados tributarios poden rehusar a presentación dos documentos que non resulten exixibles pola normativa tributaria e daqueles que sexan previamente presentados por eles mesmos e que se atopen en poder da Administración tributaria municipal. Poderase en todo caso requirir ao interesado a ratificación de datos específicos propios ou de terceiros, previamente achegados.

3.- Os obrigados tributarios teñen dereito a que se lles expida una certificación das autoliquidacións, declaracións e comunicacións que presenten ou de extremos concretos contidos nestas.

4.- O obrigado que sexa parte nunha actuación ou procedemento tributario poderá obter á súa costa copia dos documentos que figuren no expediente, salvo que afecten a intereses de terceiros ou á intimidade doutras persoas ou que así o dispoña a normativa vixente.

As copias facilitaranse no trámite de audiencia ou, en defecto deste, no de alegacións posterior á proposta de resolución.

5.- O acceso aos rexistros e documentos que formen parte dun expediente concluído á data da solicitude e que obren nos arquivos administrativos unicamente poderá ser solicitado polo obrigado tributario que sexa parte no procedemento tributario, sen prexuízo do disposto no artigo 95 da Lei xeral tributaria.

6.- Para a práctica da proba nos procedementos tributarios non será necesaria a apertura dun período específico nin a comunicación previa das actuacións aos interesados.

7.- As actuacións da Administración tributaria nos procedementos de aplicación dos tributos documentaranse en comunicacións, dilixencias, informes e outros documentos previstos na normativa específica de cada procedemento.

8.- As comunicacións son os documentos a través dos cales a Administración notifica ao obrigado tributario o inicio do procedemento ou outros feitos ou circunstancias relativos a este ou efectúa os

requirimentos que sexan necesarios a calquera persoa ou entidade. As comunicacións poderán incorporarse ao contido das dilixencias que se estendan.

9.-As dilixencias son os documentos públicos que se estenden para facer constar feitos, así como as manifestacións do obrigado tributario ou persoa coa que se entendan as actuacións. As dilixencias non poderán conter propostas de liquidacións tributarias.

10.-Os órganos da Administración tributaria emitirán, de oficio ou por petición de terceiros, os informes que sexan preceptivos conforme ao ordenamento xurídico, os que soliciten outros órganos e servizos das Administracións públicas ou os poderes legislativo ou xudicial, nos termos previstos nas leis e os que resulten necesarios para a aplicación dos tributos.

11- Nos procedementos tributarios poderase prescindir do trámite de audiencia previo á proposta de resolución cando se subscriban actas con acordo ou cando nas normas reguladoras do procedemento estea previsto un trámite de alegacións posterior á devandita proposta. Neste último caso, o expediente porase de manifesto no trámite de alegacións. O trámite de alegacións non poderá ter unha duración inferior a 10 días nin superior a 15.

12- Porá fin aos procedementos tributarios a resolución, a desistencia, a renuncia ao dereito en que se fundamente a solicitude, a imposibilidade material de continuarlos por causas sobrevindas, a caducidade, o cumprimento da obrigaón que fose obxecto de requirimento ou calquera outra causa prevista no ordenamento tributario.

13.- Terá a consideración de resolución a contestación efectuada de forma automatizada pola Administración tributaria naqueles procedementos en que estea prevista esta forma de terminación.

14.- No referente á obrigaón de resolver, prazos de resolución e efectos da falta de resolución expresa estarase ao disposto nos artigos 103 e 104 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 53.

1.- Os suxeitos pasivos e demais obrigados tributarios poderán formular á Administración consultas, debidamente documentadas, respecto ao réxime, a clasificación ou a cualificación tributaria que en cada caso lles corresponda.

2.- As consultas tributarias escritas formularanse antes da finalización do prazo establecido para o exercicio dos dereitos, a presentación de declaracións ou autoliquidacións ou o cumprimento doutras obrigaóns tributarias.

A consulta formularase mediante escrito dirixido ao órgano competente para a súa contestación, co seguinte contido:

- a) Os antecedentes e as circunstancias do caso.
- b) As dúbidas que suscite a normativa aplicable.
- c) Os demais datos e elementos que poidan contribuir á formación de xuízo por parte da Administración tributaria.

3.- Así mesmo poderán formular consultas tributarias os colexios profesionais, cámaras oficiais, organizacións patronais, sindicatos, asociacións de consumidores, asociacións ou fundacións que representen intereses de persoas con discapacidade, asociacións empresariais e organizacións profesionais, así como ás federacións que agrupen aos organismos ou entidades antes mencionados, cando se refiran a cuestións que afecten á xeneralidade dos seus membros ou asociados.

4.- A Administración tributaria arquivará con notificación ao interesado, as consultas que non reúnan os requisitos establecidos en virtude do apartado 2 deste artigo e non sexan emendadas a requirimento da Administración.

5.- A competencia para contestar as consultas corresponderá aos órganos da Administración que teñan atribuída a iniciativa para a elaboración de disposicións na orde tributaria, a súa proposta ou interpretación.

6.- A Administración tributaria deberá contestar por escrito as consultas que reúnan os requisitos establecidos en virtude do apartado 2 deste artigo no prazo de seis meses desde a súa presentación. A falta de contestación no devandito prazo non implicará a aceptación dos criterios expresados no escrito da consulta.

7.- A contestación ás consultas tributarias escritas terá efectos vinculantes, nos termos previstos neste artigo, para os órganos e entidades da Administración tributaria encargados da aplicación dos tributos na súa relación co consultante.

En tanto non se modifique a lexislación ou a xurisprudencia aplicable ao caso, aplicaranse ao consultante os criterios expresados na contestación, a condición de que a consulta se formulase no prazo ao que se refire o apartado 2 e non se alteraron as circunstancias, antecedentes e demais datos recollidos no escrito de consulta.

Os órganos da Administración tributaria encargados da aplicación dos tributos deberán aplicar os criterios contidos nas consultas tributarias escritas a calquera obrigado, sempre que exista identidade entre os feitos e circunstancias de devandito obrigado e os que se inclúan na contestación á consulta.

8.- Non terán efectos vinculantes para a Administración tributaria as contestacións ás consultas formuladas no prazo ao que se refire o apartado 2 que expoñan cuestións relacionadas co obxecto ou tramitación dun procedemento, recurso ou reclamación iniciado con anterioridade.

9.- A presentación e contestación das consultas non interromperá os prazos establecidos nas normas tributarias para o cumprimento das obrigacións tributarias.

10.- A contestación ás consultas tributarias escritas terá carácter informativo e o obrigado tributario non poderá establecer recurso algún contra a devandita contestación. Poderá facelo contra o acto ou actos administrativos que se ditén posteriormente en aplicación dos criterios manifestados na contestación.

11.- A Administración tributaria do Concello de Narón, establecerá un procedemento de consultas a través de medios telemáticos en función do establecido na disposición final décima de la LXT, relativa ao desenvolvemento normativo de actuacións e procedementos por medios electrónicos, informáticos e telemáticos.

Sección terceira: investigación e inspección.

ARTIGO 54.

A Administración municipal investigará e comprobará os feitos, actos e situacións, actividades, explotacións e demais circunstancias que integren ou condicionen o feito impositivo.

ARTIGO 55.

Corresponde á inspección dos tributos:

- a) A investigación dos supostos de feito das obrigacións tributarias para o descubrimento dos que sexan ignorados pola Administración.
- b) A comprobación da veracidade e exactitude das declaracións presentadas polos obrigados tributarios.
- c) A realización de actuacións de obtención de información relacionadas coa aplicación dos tributos, de acordo co establecido nos artigos 93 e 94 da Lei xeral tributaria.
- d) A comprobación do valor de dereitos, rendas, produtos, bens, patrimonios, empresas e demais elementos, cando sexa necesaria para a determinación das obrigacións tributarias, sendo de aplicación o disposto nos artigos 134 e 135 da Lei xeral tributaria.

- e) A comprobación do cumprimento dos requisitos esixidos para a obtención de beneficios ou incentivos fiscais e devolucións tributarias, así como para a aplicación de réximes tributarios especiais.
- f) A información aos obrigados tributarios con motivo das actuacións inspectoras sobre os seus dereitos e obrigacións tributarias e a forma en que deben cumprir estas últimas.
- g) A práctica das liquidacións tributarias resultantes das súas actuacións de comprobación e investigación.
- h) A realización de actuacións de comprobación limitada, conforme ao establecido nos artigos 136 a 140 da Lei xeral tributaria.
- i) O asesoramento e informe a órganos da Administración pública.
- j) A realización das intervencións tributarias de carácter permanente ou non permanente, que se rexerán polo disposto na súa normativa específica e, en defecto de regulación expresa, polas normas deste capítulo.
- k) As demais que se establezan noutras disposicións ou se lle encomenden polas autoridades competentes.

ARTIGO 56.

1.- As actuacións inspectoras realizaranse mediante o exame de documentos, libros, contabilidade principal e auxiliar, ficheiros, facturas, xustificantes, correspondencia con transcendencia tributaria, bases de datos informatizadas, programas, rexistros e arquivos informáticos relativos a actividades económicas, así como mediante a inspección de bens, elementos, explotacións e calquera outro antecedente ou información que deba de facilitarse á Administración ou que sexa necesario para a esixencia das obrigacións tributarias.

2.- Cando as actuacións inspectoras o requiran, os funcionarios que desenvolvan funcións de inspección dos tributos poderán entrar, nas condicións que regulamentariamente se determinen, nas leiras, locais de negocio e demais establecementos ou lugares nos que se desenvolvan actividades ou explotacións sometidas a gravame, existan bens suxeitos a tributación, se produzan feitos impositivos ou supostos de feito das obrigacións tributarias ou exista algunha proba deles.

Se a persoa baixo cuxa custodia se atopan os lugares mencionados no parágrafo anterior se opuxese á entrada dos funcionarios da inspección dos tributos, precisarase a autorización escrita do señor alcalde ou persoa en quen delegue.

Cando no exercicio das actuacións inspectoras sexa necesario entrar no domicilio constitucionalmente protexido do obrigado tributario, aplicarase o disposto no artigo 113 da Lei xeral tributaria.

3.- Os obrigados tributarios deberán atender á inspección e presentarlle a debida colaboración no desenvolvemento das súas funcións.

O obrigado tributario que fose requirido pola inspección deberá presentarse, por si ou por medio de representante, no lugar, día e hora sinalados para a práctica das actuacións, e deberá achegar ou ter a disposición da inspección a documentación e demais elementos solicitados.

Excepcionalmente e de forma motivada, a inspección poderá requirir a comparecencia persoal do obrigado tributario cando a natureza das actuacións que se han realizar así o esixa.

4.- Os funcionarios que desempeñen funcións de inspección serán considerados axentes da autoridade e deberán acreditar a súa condición, se son requiridos para iso nas oficinas públicas.

As autoridades públicas prestarán a protección e o auxilio necesario aos funcionarios para o exercicio das funcións de inspección.

ARTIGO 57.

1.- As actuacións de inspección dos tributos documentaranse en comunicacións, dilixencias, informes e actas.

2.- As actas son os documentos públicos que estende a inspección dos tributos co fin de recoller o resultado das actuacións inspectoras de comprobación e investigación, propondo a regularización que considere procedente da situación tributaria do obrigado ou declarando correcta esta.

ARTIGO 58.

1.- As actas estendidas pola inspección dos tributos teñen natureza de documentos públicos e fan proba dos feitos que motiven a súa formalización, salvo que se acredite o contrario.

2.- Os feitos aceptados polos obrigados tributarios nas actas de inspección presúmense certos e só poderán rectificarse mediante proba de incorrer en erro de feito.

ARTIGO 59.

Para os efectos da súa tramitación, as actas de inspección poden ser con acordo, de conformidade ou de desconformidade.

ARTIGO 60.

No que se refire a cada unha das clases de actas estarase ao disposto nos artigos 155, 156 e 157 da Lei xeral tributaria.

ARTIGO 61.

Cando o obrigado tributario ou o seu representante se negue a recibir ou subscribir a acta, esta tramitarse como de desconformidade. Noutro caso, cando o obrigado tributario ou o seu representante manifeste a súa conformidade coa proposta de regularización que formule a inspección dos tributos, farase constar expresamente esta circunstancia na acta.

En todo caso a inspección rexerese polo disposto nas normas contidas no capítulo IV do título III da Lei xeral tributaria e nas demais que regulen a materia inspectora.

ARTIGO 62. Denuncia pública.

1.- A acción de denuncia pública é independente da obrigación de colaborar coa Administración municipal.

2.- A acción de denuncia será pública e para que se produza dereito a favor do denunciante haberá de ser por escrito, asinarse, de non saber farano dúas testemuñas á súa petición, e ratificarse a presenza do Secretario da Corporación ou funcionario en quen este delegue, e acreditando a personalidade e constituíndo un depósito do 10 por 100 do importe da infracción denunciado, caso de que for indeterminada, fixarase pola Alcaldía, mediante decreto tendo en conta o sinalado no número seguinte.

3.- Se a comprobación da denuncia ocasionase gastos, cubriranse co importe do depósito; se non resultase certa, ingresarse dito importe na caixa da Corporación, unha vez deducida a cantidade necesaria para satisfacer no seu caso os gastos orixinados.

4.- En caso de resultar certa a denuncia e unha vez realizado o ingreso da débeda tributaria, o denunciante terá dereito á devolución do depósito que fixera ou do sobrante de terse orixinado gastos na comprobación da denuncia, para o que a Administración municipal deberá presentar a oportuna conta.

5.- O ou os denunciante non se considerarán interesado nas actuacións administrativas que se inicien como consecuencia da denuncia nin se lles informará do seu resultado. Tampouco estará lexitimado para a interposición de recursos ou reclamacións en relación cos resultados das devanditas actuacións.

Sección cuarta: proba e presuncións.

ARTIGO 63.

1.- Nos procedementos de aplicación dos tributos, quen pretenda facer valer o seu dereito, deberá probar os feitos normalmente constitutivos deste.

2.- Esta obrigación enténdese cumprida se se designan de modo concreto os elementos de proba en poder da Administración tributaria.

ARTIGO 64.

Nos procedementos tributarios serán de aplicación as normas que sobre medios e valoración de proba se conteñen no Código Civil e na Lei de enxuzamento civil, salvo o que se establece nos artigos seguintes.

ARTIGO 65.

As declaracións tributarias ás que se refire o artigo 48 poderán aceptarse como certas, e o administrado terá facultade para rectificalas mediante a proba de que ao facelas se incorreu en erro de feito.

ARTIGO 66.

1.- A confesión dos suxeitos pasivos versará exclusivamente sobre supostos de feito.

2.- Non será válida a confesión cando se refira ao resultado de aplicar as correspondentes normas legais.

ARTIGO 67.

1.- As presuncións establecidas polas leis tributarias poden destruírse pola proba en contrario, excepto nos casos en que aquelas expresamente o prohiban.

2.- Para que as presuncións non establecidas pola lei sexan admisibles como medio de proba é indispensable que entre o feito demostrado e aquel que se trate de deducir haxa un enlace preciso e directo segundo as regras do criterio humano.

ARTIGO 68.

A administración tributaria terá o dereito de considerar como titular de calquera ben, dereito, empresa, servizo, actividade, explotación ou función a quen figure como tal nun Rexistro fiscal ou outros de carácter público, salvo proba en contrario.

Sección quinta: as liquidacións tributarias.

ARTIGO 69.

1.- A liquidación tributaria é o acto resolutorio mediante o cal o órgano competente da Administración realiza as operacións de cuantificación necesarias e determina o importe da débeda tributaria ou da cantidade que, no seu caso, resulte a devolver ou a compensar de acordo coa normativa tributaria. A Administración tributaria non estará obrigada a axustar as liquidacións aos datos consignados polos obrigados tributarios nas autoliquidacións, declaracións, comunicacións, solicitudes ou calquera outro documento.

2.- A proposta do departamento de Facenda, e coa fiscalización previa pola Intervención do Concello, o alcalde ou concelleiro delegado da Facenda, aprobará as liquidacións tributarias que inicien os procedementos recadatorios

3.- As liquidacións tributarias serán provisionais ou definitivas.

4.- Terán a consideración de definitivas:

- a) As practicadas no procedemento inspector tras a comprobación previa e investigación da totalidade dos elementos da obrigación tributaria, salvo o disposto no apartado 4 deste artigo.
- b) As demais ás que a normativa tributaria outorgue tal carácter.

5.- Nos demais casos, as liquidacións tributarias terán o carácter de provisionais.

Poderán practicarse liquidacións provisionais no procedemento de inspección nos seguintes supostos:

a) Cando algún dos elementos da obrigação tributaria se determine en función dos correspondentes a outras obrigações que non fosen comprobadas, que fosen regularizadas mediante liquidación provisional ou mediante liquidación definitiva que non fose firme, ou cando existan elementos da obrigação tributaria cuxa comprobación con carácter definitivo non fose posible durante o procedemento, nos termos que se estableza regulamentariamente.

b) Cando cumpra formular distintas propostas de liquidación en relación cunha mesma obrigação tributaria.

Entenderase que concorre esta circunstancia cando o acordo ao que se refire o artigo 155 da Lei xeral tributaria non inclúa todos os elementos da obrigação tributaria, cando a conformidade do obrigado non se refira a toda a proposta de regularización, cando se realice unha comprobación de valor e non sexa o obxecto único da regularización e no resto de supostos previstos regulamentariamente.

ARTIGO 70.

1.- As liquidacións deberán ser notificadas aos obrigados tributarios nos termos previstos na sección 3ª do capítulo II do título III da Lei xeral tributaria.

2.- As liquidacións notificaranse con expresión de:

a) A identificación do obrigado tributario.

b) Os elementos determinantes da contía da débeda tributaria

c) A súa motivación cando non se axusten aos datos consignados polo obrigado tributario ou á aplicación ou interpretación da normativa realizada por este, con expresión dos feitos e elementos esenciais que as orixinen así como os fundamentos de dereito.

d) Os medios de impugnación que poidan ser exercidos, órgano ante o que teñan que presentarse e prazo para a súa interposición.

e) O lugar, prazo e forma en que debe ser satisfeita a débeda tributaria.

f) O seu carácter de provisional ou definitiva.

ARTIGO 71.

Nos tributos de cobro periódico por recibo, unha vez notificada a liquidación correspondente á alta no respectivo rexistro, padrón ou matrícula, poderán notificarse colectivamente as sucesivas liquidacións mediante edictos que así o advirtan.

O aumento de base impoñible sobre a resultante das declaracións deberá notificarse ao contribuínte con expresión concreta dos feitos e elementos adicionais que o motiven, excepto cando a modificación proveña de revalorizacións de carácter xeral autorizadas polas leis.

Sección sexta: padróns de contribuíntes.

ARTIGO 72.

Poderán ser obxecto de padrón ou matrícula os tributos nos que pola súa natureza se produza continuidade de feitos impoñibles.

ARTIGO 73.

1.- Unha vez constituído o padrón de contribuíntes, só as altas, baixas e alteracións que no mesmo teñan un lugar deberán ser aprobadas en virtude de acto administrativo reclamable e notificadas en forma legal aos suxeitos pasivos.

2.- Os contribuíntes estarán obrigados a pór en coñecemento da Administración municipal, dentro do mes natural seguinte a aquel en que se produza, toda modificación sobrevinda que poida orixinar alta, baixa ou alteración no padrón.

3.- A omisión da anterior obrigação dará lugar a que o Concello teña dereito a cobrar a exacción do modo e forma que no padrón consta.

ARTIGO 74.

1.- A formación dos padróns, matrículas ou rexistros realizaranse polos servizos económicos municipais ou polos da entidade á que o Concello teña encomendada a xestión, tomando por base:

- a) Os datos obrantes na Administración municipal.
- b) As declaracións dos suxeitos pasivos.
- c) O resultado da investigación practicada.

2.- Os padróns deberán conter ademais dos datos específicos que cada un deles requira, segundo as características da exacción, os seguintes extremos:

- a) Nome, apelidos, domicilio e D.N.I. ou N.I.F. do suxeito pasivo.
- b) Domicilio fiscal.
- c) Leira, establecemento industrial ou comercial ou elementos obxecto de exacción.
- d) Base imponible.
- e) Base liquidable.
- f) Tipo de gravame.
- g) Cota tributaria.

ARTIGO 75.

1.- Os padróns, matrículas ou rexistros someteranse cada ano á aprobación da Xunta de Goberno Municipal. O período de exposición ao público será de 15 días hábiles para o exame por parte dos interesados lexítimos.

2.- A exposición ao público dos padróns e matrículas producirá os efectos de notificación das liquidacións de cotas que figuren consignadas para cada acto dos interesados, podendo interpor contra os devanditos actos un recurso de reposición, previo ao contencioso administrativo, no prazo dun mes a partir do día seguinte ao da finalización do período de exposición pública.

Os padróns de contribuíntes constituirán o documento fiscal ao que han de referirse as listas, recibos e outros documentos cobratorios para a percepción da pertinente exacción.

CAPÍTULO SÉTIMO: RECADACIÓN.

Sección primeira: a xestión recadatoria. Concepto e disposicións xerais.

ARTIGO 76.

A xestión recadatoria consiste no exercicio da función administrativa conducente á realización dos créditos e dereitos que constitúen o haber desta Corporación.

ARTIGO 77.

A xestión recadatoria realizarase en dous períodos:

a) En período voluntario, os obrigados ao pagamento farán efectivas as súas débedas dentro dos prazos sinalados no artigo 62 da Lei xeral tributaria.

b) En período executivo, a recadación realizarase coercitivamente en vía de prema sobre o patrimonio do obrigado ao pagamento que non cumpra a obrigaón ao seu cargo en período voluntario.

ARTIGO 78.

A xestión recadatoria dos recursos tributarios e demais de dereito público do Concello, desenvolverase baixo a dirección do alcalde e xefatura do tesoureiro, polo servizo de Recadación municipal, sendo exercida a fiscalización do servizo polo interventor.

ARTIGO 79.

1.- Corresponde ao alcalde, en calidade de órgano director da xestión recadatoria, e sen prexuízo das

delegacións que poida efectuar ao amparo do disposto no artigo 43 do Real decreto 2.568/1.986, do 28 de novembro, o exercicio das seguintes funcións:

- a) Acordar de oficio as compensacións de débedas e resolver as instadas polos interesados.
- b) Resolver de solicitudes relativas ao aprazamento e fraccionamiento de débedas.
- c) Ditar os acordos de derivación de responsabilidade.
- d) Promover ante xuíces e tribunais os conflitos que procedan, con arranxo ao previsto na lexislación sobre conflitos xurisdicionais, cando entren estes a coñecer dos procedementos de prema sen estar esgotada a vía administrativa.
- e) Exercitar as accións civís que a lei autoriza, para obter a indemnización dos danos e prexuízos a que dera lugar a dilación ou omisión polos rexistradores da práctica dos asentos e expedición de certificacións que lles encomenda o Regulamento Xeral de Recadación.
- f) Solicitar do xuíz de Instrución a autorización para a entrada no domicilio onde se atopen os bens do debedor.
- g) Autorizar o alleamento dos bens embargados polos procedementos de concurso ou adjudicación directa por razóns xustificadas de urxencia, perecividade dos bens ou imposibilidade ou inconveniencia da promoción de concorrencia para o seu alleamento.
- h) Presidir a mesa de poxa para o alleamento de bens embargados, podendo designar substituto.
- i) Acordar a adjudicación ao Concello dos bens inmoebles embargados e non rematados en poxa, así como, no mesmo caso, dos mobles cuxa adjudicación poida interesar ao Concello.
- j) Solicitar das autoridades competentes a protección e auxilio necesario para a exercicio da función recadatoria, excepto en caso de perigo inmediato para as persoas, valores ou fondos, suposto no cal a solicitude poderá ser realizada polo xefe do servizo ou da unidade.
- k) Resolver as reclamacións sobre tercerías de dominio e de mellor dereito que, con referencia aos bens embargados ao debedor, se interpoñan ante o Concello.
- l) Declarar a prescrición dos dereitos da Facenda municipal e o errado provisional do debedor cuxa insolvencia resulte do expediente seguido no procedemento de prema, ata cando se siga o procedemento de baixa por referencia, así como a rehabilitación das súas débedas en caso de insolvencia sobrevinda.
- m) Todas as demais atribuídas no Regulamento Xeral de Recadación ao director xeral de recadación ou ao delegado de Facenda.

2.- Entenderanse exercitadas por delegación do Pleno as funcións ao alcalde nas letras d), e) e i) do precedente apartado primeiro.

ARTIGO 80.

1.- Corresponde ao tesoureiro a xefatura do Servizo de Recadación Municipal, en cuxa virtude ten atribuídas as seguintes funcións:

- a) Impulsar e dirixir os procedementos recadatorios, propondo as medidas necesarias para que a recadación se realice dentro dos termos sinalados.
- b) Ditar a providencia de prema nos expedientes administrativos deste carácter.
- c) Autorizar a poxa dos bens embargados e a adjudicación directa dos non rematados nesta.
- d) Declarar a finalización do expediente de prema tras a realización das actuacións executivas sobre o patrimonio do debedor pola parte liquidada da débeda.
- e) Todas as atribuídas polo Regulamento Xeral de Recadación aos xefes de Dependencia e de Unidade e as non reservadas neste a órgano concreto, sempre que, en ambos os casos, non se atribúan a órgano distinto por esta Ordenanza.

2.- O tesoureiro poderá delegar nos xefes das unidades de Recadación Municipal ou en funcionarios adscritos ao servizo de Recadación as atribucións encomendadas polo Regulamento Xeral de Recadación aos funcionarios de igual categoría na Administración tributaria do Estado e as sinaladas na mesma norma a órgano concreto.

Sección segunda: clasificación da débeda tributaria.

ARTIGO 81.

As débedas tributarias resultantes de liquidacións practicadas pola Administración municipal clasificaranse para os efectos da súa recadación en:

- a) Notificadas: nelas é indispensable o requisito da notificación para que o suxeito pasivo teña coñecemento da débeda tributaria, sen a notificación en forma legal, a débeda non será exixible.
- b) Sen notificación: son aquelas que por derivar directamente de padróns de contribuíntes xa coñecidos polos suxeitos pasivos, non se precisa a súa notificación expresa individual, aínda que a débeda tributaria varíe periodicamente por aplicación de recargas ou aumentos de tipo previamente determinados na respectiva Ordenanza.
- c) Autoliquidacións: son aquelas nas que o suxeito pasivo, por medio de efectos timbrados ou a través de declaracións-liquidacións, procede ao pagamento simultáneo da débeda tributaria.

Sección terceira: recadación en período voluntario. Aprazamentos e fraccionamentos.

ARTIGO 82.

As débedas a favor da Administración municipal ingresaranse na caixa desta cando non estea expresamente previsto na ordenanza particular de cada tributo que o ingreso poida ou deba efectuarse nas Caixas habilitadas nas distintas entidades financeiras.

ARTIGO 83.

1.- Os obrigados ao pagamento farán efectivas as súas débedas en período voluntario, dentro dos prazos fixados no Regulamento Xeral de Recadación, aprobado por Real decreto 939/2005, do 29 de xullo:

Prazos:

- A- No caso de débedas tributarias resultantes de liquidacións practicadas pola Administración, o pagamento en período voluntario deberá facerse nos seguintes prazos:

Se a notificación da liquidación se realiza entre os días un e 15 de cada mes	ata o día 20 do mes posterior ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.
Se a notificación da liquidación se realiza entre os días 16 e último de cada mes	ata o día 5 do segundo mes posterior ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.

- B- O pagamento en período voluntario das débedas de notificación colectiva e periódica que non teñan establecido outro prazo nas súas normas reguladoras deberá efectuarse no período comprendido entre o día 1 de setembro e **o 20 de novembro** ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.

O Concello, poderá modificar o prazo sinalado no parágrafo anterior sempre que o devandito prazo non sexa inferior a dous meses.

2.- As débedas non satisfeitas en período voluntario faranse efectivas en vía de prema, salvo que se concedeu aprazamento de pagamento.

3- Os ingresos realizados fóra de prazo, sen requirimento previo, comportarán así mesmo o aboamento dos xuros de demora que sinala o art. 14.b), sen prexuízo das sancións que puidesen ser exixibles polas infraccións cometidas.

ARTIGO 84. Aprazamentos e fraccionamentos

- 1.- Liquidada a débeda tributaria, a Administración municipal poderá, discrecionalmente, aprazar ou fraccionar o seu pagamento, coa petición previa dos obrigados acompañada da documentación acreditativa da situación que dificulta ou impide o pagamento da débeda integramente no momento da concesión.
- 2.- As cantidades cuxo pagamento se aprace, devengarán, por demora, o xuro legal do diñeiro, aumentado nun 25 por 100 a menos que a Lei do orzamento estatal dispoña outra causa, sempre que se superen os seis meses de prazo, tanto no caso do fraccionamento como no caso de aprazamento.
- 3.- Estes fraccionamentos ou aprazamentos de pagamento non superarán en ningún caso un ano.
- 4.-Chegado o vencemento do prazo concedido por aprazamento e cada un dos prazos de fraccionamento, de non efectuarse o pagamento, expedirase providencia de constrinximento que incluíra a débeda aprazada, os xuros devengados, no seu caso, e a recarga de constrinximento.
- 5.-No suposto do apartado anterior, no caso de ter depositada garantía, procederase á súa execución polas cantidades debidas, seguíndose co procedemento de constrinximento para a execución do débito pendente.
- 6.- Non se concederán aprazamentos nin fraccionamento unha vez iniciado o período de cobro en vía executiva tras a expedición da providencia de prema.

ARTIGO 85.

- 1.- O alcalde presidente, ou persoa en quen delegue, é competente para autorizar o aprazamento do pagamento das débedas tributarias, calquera que sexa a súa natureza e situación, naqueles casos, en que concorran circunstancias excepcionais ou razóns de interese público que discrecionalmente apreciará.
- 2.- Só poderán pedir aprazamento os obrigados ao pagamento cando a situación da súa tesourería, discrecionalmente apreciada pola Administración, lles impida efectuar o pagamento dentro do prazo de ingreso voluntario.
- 3.- As peticións de aprazamento presentaranse dentro do prazo dos dez días primeiros sinalados para ingreso voluntario ou para a presentación das correspondentes declaracións-liquidacións. A Administración municipal advertirá por escrito ao presentador, que deberá acudir ao undécimo día posterior para ser notificado da resolución que recaia.
- 4.- A petición de aprazamento conterá, necesariamente, os seguintes datos:
 - a) Nome e apelidos, razón social ou denominación e domicilio do solicitante.
 - b) Débeda tributaria cuxo aprazamento solicitara, indicando o seu importe, data de iniciación do prazo de ingreso voluntario e referencia contable.
 - c) A súa absoluta conformidade con ela.
 - d) Aprazamento ou fraccionamento que se solicita.
 - e) Motivo da petición que se deduce.
 - f) Garantía que se ofrece.
- 5.- O solicitante poderá acompañar á súa instancia os documentos ou xustificantes que considere oportunos en apoio da súa petición.

ARTIGO 86.

O pagamento das débedas tributarias haberá de realizarse en moeda de curso legal.

ARTIGO 87.

1.- O pagamento das débedas tributarias que deba realizarse en efectivo farase por algún dos medios seguintes:

- a) O seu ingreso en efectivo.
- b) Xiro postal ou telegráfico.
- c) Talón conformado de conta corrente bancaria ou caixa de aforros.
- d) Cheque bancario.
- e) Carta de aboamento ou de transferencia bancaria ou de caixa de aforros irrevogable nas contas abertas para o efecto a favor deste Concello.
- f) Obriga de pagamento.

2.- En canto á forma e requisitos, efectos extintivos da débeda, entrega de carta de pagamento e demais, estarase ao previsto no Regulamento Xeral de Recadación da Facenda Pública e na súa Instrución.

3.- Tendo en conta o previsto anteriormente, cando se trate de débedas tributarias de vencemento periódico, das que non esixiron notificación expresa poderá acordarse a domiciliación bancaria ou en caixa de aforros das devanditas débedas, de modo que o banco actúe como administrador do suxeito pasivo pagando as débedas que este lle autorizou; tal domiciliación non necesita de máis requisito que o aviso previo escrito á Tesourería municipal e ao banco ou caixa de aforros de que se trate dos conceptos contributivos a que afecte a devandita domiciliación.

Sección cuarta.- Recadación en período executivo.

ARTIGO 88.

1.- O procedemento de prema será exclusivamente administrativo, sendo privativa da Administración municipal a competencia para entender e resolver todas as súas incidencias, sen que os tribunais de calquera grao e xurisdición poidan admitir demanda ou pretensión algunha nesta materia, a menos que se xustifique que se esgotou a vía administrativa ou que este Concello decline o coñecemento do asunto en favor da xurisdición ordinaria.

2.- O procedemento iníciase e impulsa de oficio en todos os seus trámites.

3.- Tal procedemento seguirase con suxeición ás disposicións contidas nesta Ordenanza, para o non previsto nesta estarase ao que dispoña o Regulamento Xeral de Recadación do Estado, a súa instrución e disposicións complementarias.

ARTIGO 89.

1.- Terán o carácter de títulos acreditativos de crédito, para os efectos de despachar a execución por vía de constrinximento administrativo:

- b) As providencias de prema .

2.- Este título terá a mesma forza executiva que a sentenza xudicial para proceder contra os bens e dereitos dos debedores.

ARTIGO 90.

1.- A providencia de prema é o acto do tesoureiro municipal que despacha a execución contra o patrimonio do debedor en virtude dun dos títulos que precisa o artigo anterior.

2.- A citada providencia ordenará a execución forzosa sobre os bens e dereitos do debedor, fixando a recarga que corresponda esixir sobre o importe da débeda.

3.- A providencia de prema só poderá ser impugnada por:

- a) Pagamento.
- b) Prescrición.

- c) Aprazamento.
- d) Falta de notificación regulamentaria da liquidación.
- e) Defecto formal no título expedido para a execución.

ARTIGO 91.

1.- A interposición de calquera recurso ou reclamación non producirá a suspensión do procedemento de prema, a menos que se garanta o pagamento dos débitos perseguidos ou se consigne o seu importe, en ambos os casos, a disposición da Alcaldía, na caixa municipal ou na xeral de depósitos.

2.- A garantía a prestar será por aval solidario de banco ou caixa de aforros, por tempo indefinido e por cantidade que cubra o importe da débeda inicial certificada de prema máis un 25% desta para cubrir a recarga de prema, xuros de demora e custas do procedemento.

3.- Poderá suspenderse o procedemento de prema sen necesidade de prestar garantía ou efectuar consignación, cando a administración aprecie que existiu en prexuízo do contribuínte que o instara, erro material, aritmético ou de feito na determinación da débeda que se lle esixe.

ARTIGO 92.

O inicio do período executivo determinará a esixencia dos xuros de demora e das recargas do período executivo nos termos dos artigos 26 e 28 da Lei xeral tributaria e, no seu caso, das custas do procedemento de prema.

Estas recargas son:

- a) Recarga do período executivo, 5% cando a débeda tributaria non ingresada se satisfaga antes de que sexa notificada ao debedor a providencia de prema.
- b) Recarga de prema reducida, 10% cando a débeda tributaria non ingresada se satisfaga nos prazos legalmente previstos para o ingreso neste período.
- c) Recarga de prema ordinaria, 20% cando a débeda tributaria non ingresada se satisfaga logo de expirar os prazos legalmente previstos para o ingreso neste período.

ARTIGO 93.

O procedemento de prema iníciase cando, vencidos os prazos de ingreso non se satisfixo a débeda e expídese, en consecuencia, o título que leva aparellada a execución.

Prazos Unha vez iniciado o período executivo e notificada a providencia de prema, o pagamento da débeda tributaria deberá efectuarse nos seguintes prazos:

• Se a notificación da providencia se realiza entre os días 1 e 15 de cada mes	• ata o día 20 do mes posterior ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.
• Se a notificación da providencia realízase entre os días 16 e último de cada mes	• ata o día 5 do segundo mes posterior ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.

O pagamento en período voluntario das débedas de notificación colectiva e periódica que non teñan establecido outro prazo nas súas normas reguladoras deberá efectuarse no período comprendido entre o día 1 de setembro e o **20 de novembro** ou, se este non fose hábil, ata o inmediato hábil seguinte.

ARTIGO 94.

1.- O procedemento de prema termina:

- a) Co pagamento.
- b) Co acordo do Pleno sobre insolvencia total ou parcial.
- c) Co acordo do Pleno de quedar extinguido o débito por calquera outra causa legal.

2.- Nos casos en que se declarou o crédito incobrábel, o procedemento de prema renovárase, dentro do prazo de prescrición, cando se teña coñecemento da solvencia dalgún obrigado ao pagamento.

3.-Os procedementos executivos que, unha vez sumadas todas as cantidades debidas ou logo de aplicar as cantidades por embargos practicados o resto pendente non supere a cantidade de **10 €**, causarán baixa a efectos tributarios e contables.

CAPÍTULO OITAVO: REVISIÓN E RECURSOS.

Sección primeira: revisión.

ARTIGO 95. Anulación de actos por nulidade de pleno dereito e revogación dos actos de aplicación dos tributos e de imposición de sancións.

1.- Corresponderá ao Pleno da Corporación a declaración de nulidade de pleno dereito e a revisión dos actos ditados en vía de xestión tributaria, nos casos e de acordo co procedemento establecido no artigo 217 da Lei xeral tributaria.

2.- Nos demais casos non se poderán anular os actos propios declarativos de dereitos, e a súa revisión requirirá a previa declaración de lesividade para o interese público e a súa impugnación en vía contencioso-administrativa, con arranxo á lei da devandita xurisdición.

3.- Non serán, en ningún caso, revisables os actos administrativos confirmados por sentenza xudicial firme.

4.- A Administración tributaria poderá revogar os seus actos en beneficio dos interesados cando se considere que infrinxen manifestamente a lei, cando circunstancias sobrevindas que afecten a unha situación xurídica particular poñan de manifesto a improcedencia do acto ditado, ou cando na tramitación do procedemento se produciu indefensión aos interesados.
A revogación non poderá constituír, en ningún caso, dispensa ou exención non permitida polas normas tributarias, nin ser contraria ao principio de igualdade, ao interese público ou ao ordenamento xurídico.

5.- A revogación só será posible mentres non transcorra o prazo de prescrición.

No expediente darase audiencia aos interesados e deberá incluírse un informe do órgano con funcións de asesoramento xurídico sobre a procedencia da revogación do acto.

7.- O prazo máximo para notificar resolución expresa será de seis meses desde a notificación do acordo de iniciación do procedemento.

Transcorrido o prazo establecido no parágrafo anterior sen que se notificou resolución expresa, producirase a caducidade do procedemento.

8.- As resolucións que se diten neste procedemento porán fin á vía administrativa.

ARTIGO 96.

A Administración municipal rectificará de oficio ou a instancia do interesado, en calquera momento, os erros materiais ou de feito e aritméticos e por duplicidade de pagamento, sempre que non transcorresen cinco anos desde que se ditou o acto ou se realizou o ingreso.

Sección segunda: recursos.

ARTIGO 97.

- 1.- Contra os actos sobre aplicación dos tributos locais poderá formularse, ante o mesmo órgano que os ditou o correspondente recurso de reposición, previo ao contencioso administrativo.
- 2.- O recurso de reposición interporase ante o órgano municipal que en vía de xestión ditou o acto recorrido, o cal será competente para resolvelo co informe previo do servizo de xestión tributaria
- 3.- O recurso de reposición deberá interporse por escrito consignando no seu suplico cal é o acto concreto que se recorre, caso de facelo unha persoa en nome doutra deberá acreditar a súa representación en virtude de poder conforme sinala a Lei de procedemento administrativo.
- 4.- A reposición somete a coñecemento do órgano competente, para a súa resolución, todas as cuestións que ofrezan ou sexan ou non expostas no recurso.
- 5.- Entenderase tacitamente desestimada para efectos de ulterior recurso cando, no prazo dun mes non se practicou notificación expresa da resolución recaída.

ARTIGO 98.

O recurso de reposición interrompe os prazos para o exercicio doutros recursos, que volverán contarse inicialmente a partir do día que se entenda tacitamente desestimado ou, no seu caso, desde a data en que se practique a notificación expresa da resolución recaída.

ARTIGO 99-

Contra a resolución dun recurso de reposición non pode interporse de novo este recurso.

ARTIGO 100.

A interposición do recurso non suspenderá a execución do acto administrativo recorrido. O administrado poderá solicitar tal suspensión e o Concello acordala segundo as circunstancias que concorran e o dano que puidese producirse ao administrado e á Administración municipal debendo sempre existir un aval ou garantía da cantidade aprazada.

ARTIGO 101.

- 1.- Os suxeitos pasivos ou responsables e os seus herdeiros ou habente-causas terán dereito á devolución dos ingresos que indebidamente realizasen con ocasión do pagamento de débedas tributarias aplicándose a tales devolucions o xuro legal do diñeiro.
- 2.- Os expedientes de execución da devolución iniciaranse por petición dos interesados, os que deberán unir inexcusablemente ao seu escrito o orixinal do recibo ou mandamento que acredite o pagamento cuxa devolución solicitara.
- 3.- Tales peticións serán informadas polo Secretario e Interventor da Corporación.
- 4.- Será órgano competente para aprobar tal expediente e ordenar a devolución o alcalde ou Pleno, segundo a súa contía, na forma que se determine nas Bases de Execución do Orzamento Municipal.

CAPÍTULO NOVE: RESPONSABILIDADES.

Sección primeira: responsabilidades

ARTIGO 102.

A Administración municipal, responderá dos danos e prexuízos que se irroguen aos bens e dereitos dos particulares, como consecuencia do funcionamento normal ou anormal dos servizos públicos, sempre que se dean as circunstancias seguintes:

- a) Non se trate dun caso de forza maior.

- b) O dano sexa efectivo, material e individualizado.
- c) Percíbíranse os correspondentes dereitos ou taxas.
- d) A actuación fiscal municipal realizouse na debida forma, sen falta imputable ao propio administrado.

ARTIGO 103.

- 1.- Toda persoa natural ou xurídica que por acción ou omisión cause dano nos bens, obras ou instalacións municipais, estará obrigada a reparar o dano causado.
- 2.- As indemnizacións dos danos e prexuízos orixinados serán en todo caso, independentes dos dereitos liquidables polos aproveitamentos realizados, con arranxo á súa respectiva ordenanza, cando os devanditos aproveitamentos fosen a causa dos danos orixinados.
- 3.- En todas as obras de nova planta e nas de reparación, cuxa execución afecte ao pavimento ou instalacións públicas, será obrigatorio, por parte do promotor, a constitución dunha fianza, cuxa contía será fixada, en todo caso, pola Comisión de Goberno, co informe previo da Comisión de Obras, e cuxa devolución fará efectiva a instancia de parte, unha vez que pola Oficina Técnica de Obras se comprobé que todos os elementos afectados sexan restituídos ao seu primitivo estado.
- 4.- As obras de reparación realizaranse polo Concello a cargo do interesado, ou ben directamente por este baixo a vixilancia da inspección municipal.
- 5.- Se se tratase de danos irreparables o Concello será indemnizado, tras a taxación previa de tales danos. Se o particular non aceptase a devandita taxación, irase a un expediente contradictorio e se tampouco houber acordo, estarase ao que resolvan os tribunais de xustiza.
- 6.- Os Concellos non poderán conceder exención total ou parcial das indemnizacións ou reintegros a que se refire este artigo

CAPÍTULO DEZ: TECNOLOXÍAS INFORMÁTICAS E TELEMÁTICAS.

Sección primeira: aplicacións tecnolóxicas

ARTIGO 104.

1. A Administración tributaria promoverá a utilización das técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos necesarios para o desenvolvemento da súa actividade e o exercicio das súas competencias, coas limitacións que a Constitución e as leis establezan.
2. Cando sexa compatible cos medios técnicos dos que dispoña a Administración tributaria, os cidadáns poderán relacionarse con ela para exercer os seus dereitos e cumprir coas súas obrigacións a través de técnicas e medios electrónicos, informáticos ou telemáticos coas garantías e requisitos previstos en cada procedemento.
3. Os procedementos e actuacións nos que se utilicen técnicas e medios electrónicos, informáticos e telemáticos garantirán a identificación da Administración tributaria actuante e o exercicio da súa competencia. Ademais, cando a Administración tributaria actúe de forma automatizada garantirase a identificación dos órganos competentes para a programación e supervisión do sistema de información e dos órganos competentes para resolver os recursos que poidan interporse.
4. Os programas e aplicacións electrónicos, informáticos e telemáticos que vaian ser utilizados pola Administración tributaria para o exercicio das súas potestades haberán de ser previamente aprobados por esta na forma que se determine regulamentariamente.
5. Os documentos emitidos, calquera que sexa o seu soporte, por medios electrónicos,

informáticos ou telemáticos pola Administración tributaria, ou os que esta emita como copias de orixinais almacenados por estes mesmos medios, así como as imaxes electrónicas dos documentos orixinais ou as súas copias, terán a mesma validez e eficacia que os documentos orixinais, sempre que quede garantida a súa autenticidade, integridade e conservación e, no seu caso, a recepción polo interesado, así como o cumprimento das garantías e requisitos esixidos pola normativa aplicable

DISPOSICIÓN ADICIONAL PRIMEIRA- REDONDEO DOCUMENTOS COBRATORIOS-

Cando un mesmo documento cobratorio (liquidación, autoliquidación ou recibo), comprenda varios tributos, a suma total do documento poderá ser obxecto de redondeo.

Igualmente, a determinación das débedas tributarias calculadas en función de porcentaxes poderán ser obxecto de redondeo cando resulte máis eficiente para o procedemento cobratorio, para facilitarlllo ao suxeito pasivo

DISPOSICIÓN TRANSITORIA PRIMEIRA- DELEGACIÓNS TRIBUTARIAS

En virtude do establecido no Real decreto legislativo 2568/1986, do 28 de novembro, en materia de delegación de competencias, o Concello de Narón ten delegadas as seguintes funcións en virtude dos convenios que se especifican a continuación:

Convenio coa Deputación Provincial da Coruña de delegación tributaria aprobado polo Pleno do 29 de xuño de 2001, e prorrogado polo Pleno do día 27 de marzo de 2008, con vixencia ata o 1 de xaneiro de 2022, co seguinte contido:

a) Xestión e recadación voluntaria e executiva do imposto sobre bens inmobles (IBI) tanto de natureza rústica como urbana, ou imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro, así como a facultade para conveniar coa Secretaría de Estado de Facenda (Dirección Xeral do Catastro)

b) Xestión e recadación voluntaria e executivo do imposto sobre actividades económicas (IAE), ou do imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro, así como a facultade para, de acordo co previsto no artigo 92 da LRFL, solicitar da Administración tributaria do Estado a delegación de funcións de xestión censual e inspección, establecer coa antedita Administración as oportunas fórmulas de colaboración en materia de inspección, en relación con este imposto.

c) Xestión, inspección e recadación voluntaria e executiva do imposto de vehículos (IVTM), ou do imposto municipal que ou complemente ou substitúa no futuro.

d) No relativo a xestión, inspección e recadación voluntaria e executiva do imposto sobre incremento do valor dos terreos de natureza urbana e recadación voluntaria e executiva de taxas e prezos públicos de carácter periódico anual e notificación colectiva mediante padrón, serán obxecto de delegación no momento que se reestructure ou departamento de recadación municipal, segundo o establecido no último parágrafo da base terceira

En virtude do prego de condicións que rexen o contrato coa empresa mixta Cosma S.A, concesionaria do servizo de abastecemento de auga e rede de sumidoiros, aprobado por Concello no Pleno do día 13 de decembro de 2002 así como o contrato do día 27 de decembro de 2002 , a empresa Cosma S.A, asume as seguintes delegacións tributarias:

- xestión e recadación voluntaria das taxas por abastecemento de auga, rede de sumidoiros e recollida de lixo, que se debeñan a través de padrón fiscal con perioricidade trimestral.

DISPOSICIÓN FINAIS

1.-A clasificación das vías públicas para efectos fiscais xerais, inclúese como anexo n. 1 da presente ordenanza, sen prexuízo das clasificacións de rúas que con carácter específico poidan incluír as ordenanzas fiscais que regulan os tributos concretos

2.-Para o non previsto e/ou regulado na presente ordenanza serán de aplicación supletoria, as disposicións estatais sobre a materia.

3.- A presente ordenanza fiscal entrará en vigor o día da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia, e comezará a aplicarse a partir do día 1 de xaneiro de 2012, permanecendo en vigor ata a súa modificación ou derogación expresa.

ANEXO 1

Categoría1	<ul style="list-style-type: none">• Subpolígono industrial da zona industrial de Xubia, con fronte á Estrada de Castela, entre os números 802 e 820 ambos inclusive.• Polígonos industriais das Lagoas, Río do Pozo e parcelas anexas á molturadora para a fabricación de cemento (terreo Pedreira lugar de Agrande –Castro)
Categoría2	<ul style="list-style-type: none">• Resto da Estada de Castela non incluída na categoría 1
Categoría3	<ul style="list-style-type: none">• Resto do término municipal